

Π Ρ Ο Τ Υ Π Α

Π Ρ Ο Σ Μ Ι Μ Η Σ Η

ΕΤΟΣ 6^ο * ΤΕΥΧΟΣ 62 * ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011

«Τύπος Ίνου Ίων ωσίτων ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀλάτῃ,
ἐν πνεύματι, ἐν ωσίτῃ, ἐν ἀνείῃ.» (Α΄ Τιμ. Δ΄ 12)

Ένας σύγχρονος νεομάρτυρας στις Η.Π.Α.

Ο Άγιος Νεομάρτυρας πατήρ Ιωάννης τῆς Σάντα Κρούζ γεννήθηκε τό 1937 στό χωριό Ἀποίκια τῆς νήσου Ἄνδρου καί λεγόταν Καρασταμάτης. Σέ ἡλικία 20 ἐτῶν πηγαίνει στήν Ἀμερική καί δημιουργεῖ οἰκογένεια. Χειροτονεῖται ἱερέας καί γιά 10 χρόνια ἐργάζεται μέ ἱεραποστολικό ζῆλο στήν Ἀλάσκα καί ἀφοῦ διακόνησε τήν Ἐκκλησία σέ πολλούς Ναούς ἦρθε στήν Σάντα Κρούζ στόν Ναό τοῦ Προφήτη Ἡλία τό 1981, πού τόν τελειοποίησε καί

τόν ἐγκαινίασε καί γίνεται κέντρο ὀρθόδοξης ὁμολογίας σέ ὅλη τήν περιοχή ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἦταν ἀπομακρυσμένοι ἀπό τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

Ο πατήρ Ιωάννης ἦταν ἀπλός στήν συμπεριφορά του, ἀγαποῦσε τούς ἐνορίτες του καί ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του ἦταν πάντα ἀνοιχτή, καί τήν νύχτα ἀκόμη ὅποιος τόν ζητοῦσε ἔμπαινε μέσα καί πολλές φορές φώναζαν οἱ δικοί του, γιατί φοβόντουσαν τούς κακοποιούς τῆς νύχτας.

Τά κηρύγματά του ἦταν πύρινα, ἀγαποῦσε τόν Θεό καί ἤθελε ὅλοι νά Τόν ἀγαπήσουν. Πήγαινε στά πάρκα καί μιλοῦσε μέ νέους ἀνθρώπους, πού δέν γνώριζαν τίποτε γιά τόν Θεό ἢ ἦταν σέ ἄλλα δόγματα ἢ ἦταν Ἑβραῖοι.

Στήν Ἄνδρο συμβαίνει ἕνα θαῦμα μέ τούς κρίνους τῆς Παναγίας. Ὅταν ἀνθίζουν οἱ κρίνοι τούς πηγαίνουν στήν Εἰκόνα τῆς. Ἀργότερα, ὅπως εἶναι φυσικό, ξεραίνονται καί πέφτουν. Πέφτουν καί τά φύλλα καί μένει τό ξερό κοτσάνι. Τ' ἀφήνουν ἔτσι ξερά τά κοτσάνια στήν Εἰκόνα Τῆς καί ὅταν ἔρθει ἡ γιορτή τῆς, κάθε χρόνο, αὐτά ἀνθίζουν καί βγάζουν μπουμπούκια. Ο πατήρ Ιωάννης μιᾶς καί ἦταν ἀπό μικρός μεγαλωμένος στό νησί ἤξερε τό θαῦμα αὐτό.

Ἦρθε λοιπόν στό νησί, πῆγε στό Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί ζήτησε ἀπό τόν Γέροντα Δωρόθεο κρίνους τῆς Παναγίας. Πῆρε μερικά ξερά κοτσάνια καί τά πῆγε στήν Ἀμερική. Τά ἔβαλε στήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας καί αὐτά ἀνθισαν ξανά. Ἄρχισε σιγά - σιγά ὁ κόσμος νά θερμαίνεται στήν πίστη καί νά προσκυνοῦν τήν Παναγία.

Ὅταν ἀργότερα ἦρθε στήν Ἄνδρο ἡ πρεσβυτέρα πῆρε κρίνους, τούς φύτεψε στήν Ἀμερική καί ὅταν ἀνθίζαν τούς ἔβαζαν στήν Παναγία, καί γινόταν καί ἐκεῖ τό θαῦμα, νά ξανανθίζουν τά ξερά κοτσάνια.

Ἦταν μία εὐαίσθητη καί ὁμορφη ψυχή ὁ πατήρ Ἰωάννης. Ἐγγραφε καί θρησκευτικά ποιήματα καί τόν συγκινοῦσαν πολύ τά θαύματα τῆς Παναγίας καί οἱ βίοι τῶν Ἁγίων. Ζητοῦσε ἀπό τόν Γέροντα Δωρόθεο νά τοῦ στέλνει βιβλία γιά νά κάνει κηρύγματα.

Ἀγαποῦσε πολύ τόν Ἅγιο Νικόλαο γιατί ἀπό μικρός πήγαινε στό Μοναστήρι. Ἐκεῖ λοιπόν στό Μοναστήρι στήν Ἄνδρο μία Εἰκόνα τῆς Παναγίας ἄρχισε νά ρέει αἷμα καί μύρο. Ὁ πατήρ Ἰωάννης ἄρχισε μέ θεῖο ζῆλο νά μιλά γιά τά θαύματα τῆς Παναγίας μας. Ἄρχισαν τότε νά γίνονται Ὁρθόδοξοι καί ἀπό ἄλλα δόγματα. Αὐτό ὅμως ἐνόησαν κάποιους καί ἄρχισαν νά τοῦ κάνουν ἀπειλητικά τηλεφωνήματα καί νά τοῦ στέλνουν γράμματα γιά νά σταματήσει τό κήρυγμα. Ὅμως τότε ἐκεῖνος ἔγινε πιό φλογερός καί ἔλεγε: «Ὅσο τά μάτια μου ἔχουν νερό ἐγώ θά κηρύττω τόν Χριστό καί τήν Ὁρθοδοξία».

Συνιστοῦσε στούς χριστιανούς νά προφυλαχθοῦν ἀπό τίς παγίδες τοῦ ἀντιχρίστου καί νά μὴν πάρουν τό χάραγμα καί, τότε, ἄρχισαν πιό ἔντονα τ' ἀπειλητικά τηλεφωνήματα γιά τήν ζωή του, ὅμως αὐτός δέν λογαρίαζε τίποτα.

Στίς 17 Μαΐου τό 1985 τό βράδυ τηλεφώνησε τόν Γέροντα Δωρόθεο στήν Ἄνδρο καί τοῦ ζητοῦσε πληροφορίες γιά τά θαύματα τῆς Παναγίας τῆς Μυροβλύτισσας, γιατί ἤθελε νά κάνει κήρυγμα τήν Κυριακή. Τήν ἄλλη μέρα στίς 18 Μαΐου ὁ πατήρ Ἰωάννης ἦταν μόνος του στό σπίτι μαζί μέ τόν γιό του Φώτιο. Ἡ πρεσβυτέρα εἶχε πάει στό σπίτι τῆς κόρης τους Μαρίας. Τό ἀγόρι βγῆκε γιά λίγο ἔξω μέ τούς φίλους του καί ὁ πατήρ Ἰωάννης πῆγε στήν Ἐκκλησία νά τήν ἐτοιμάσει καί νά γράψει τό κήρυγμα. Τό ἀγόρι γύρισε ἀργά στό σπίτι, εἶδε ὅτι ὁ πατέρας του ἔλειπε καί πῆγε ἀνήσυχος νά τόν βρεῖ στήν Ἐκκλησία. Καί τότε ἀντίκρισε τό φοβερό θέαμα. Τόν πατέρα του κατακρεουργημένο καί ἀγνώριστο. Τόν εἶχαν βρεῖ μόνο του καί τόν βασάνισαν χτυπώντας τον στό κεφάλι μέ σφυρί, καί τό σῶμα του τό κατακρεοῦργησαν μέ τό μαχαίρι. Καί ὅπως διαπίστωσε ἡ ἀστυνομία, ἐπειδή ἐκεῖνος σπαρταροῦσε, πῆραν τόν σταυρό του

μέ την άλυσίδα και τον έπνιξαν. Τό αίμα του πού χύθηκε από τίς πληγές του και πλημμύρισε τό δάπεδο του Ίεροϋ Ναοϋ, τό χρησιμοποιήσαν για νά γράψουν δικά τους συνθήματα στους τοίχους του Ίεροϋ Ναοϋ και τό 666. Ήταν σατανιστές.

Θαυμαστά σημάδια

Ο Άγιος ιερέας μαρτύρησε στό σημείο πού φωτογραφήθηκε μέ τον σταυρό στό χέρι, ίσως νά ήταν μία πρόρρηση για τό τί θά έπακολουθοϋσε ["Νεκρός": ή στάση του σ' αυτή τή φωτογραφία είναι ίδια μέ τή στάση πού έχουν στίς όρθόδοξες εικόνες οι μάρτυρες]. Συνέβησαν πρό του θανάτου του τρία θαυμαστά γεγονότα:

1) Οι άνθισμένοι κρίνοι τής Παναγίας, μία βδομάδα πρίν μαρτυρήσει, πέσανε όλοι ξαφνικά και από τότε δέν έχουν ξανανθίσει.

2) Η Εικόνα τής Παναγίας δάκρυσε και τό δάκρυ υπάρχει ακόμα πάνω στην Εικόνα, και

3) Επί τρείς συνεχείς Κυριακές πρό του μαρτυρίου του, κατά τήν διάρκεια τής θείας Λειτουργίας, έλαμπε τό πρόσωπό του και σκορπούσε άχτίνες και τό παιδί, πού του έδινε τό ζέον και είδε τό παράδοξο αυτό φαινόμενο, έπιτιμήθηκε άυστηρά για νά μίν φανερώσει τίποτα.

Η άστυνομία έρεύνησε για τούς φονείς του Αγίου και βρήκαν τρία άτομα, ένα άνδρόγυνο και τον γιο του άνδρα από άλλη γυναίκα. Ήταν ιερείς του σατανά και πήραν δηλητήριο κόμπρας, όταν τούς συνέλαβαν και οι δύο πέθαναν, και ό τρίτος έχασε τά λογικά του και δέν συνεννοείται. Έπειδή τό Λείψανο του Αγίου ήταν παραμορφωμένο και τό πρόσωπό του δέν μπορούσαν νά τό άντικρίσουν,

άφοϋ του φορέσανε τήν καλή του χρυσοκέντητη στολή, σφραγίσανε τό φέρετρο στην νεκρώσιμη άκολουθία.

Όταν έμαθε ό Γέροντας Δωρόθεος για τον μαρτυρικό θάνατο του πατρός Ιωάννη έγραψε στην πρεσβυτέρα νά του στείλει στην Άνδρο τ'άμφια του Αγίου πού είχαν συλλειτουργήσει στό Μοναστήρι στην γιορτή του Αγίου Δωροθέου τό 1981. Πέρασε καιρός και άπάντηση δέν έλαβε. Στίς 4 Ιουλίου τό 1986 είχαν λειτουργήσει εκεί στό Μοναστήρι και ήταν και αρκετοί από τήν Άθήνα. Περίμεναν τό μεσημέρι μέ τό πρωινό καράβι ένα πούλμαν μέ προσκυνητές για τήν άγρυπνία τό βράδυ για τήν έορτή του

Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου. Μόλις λοιπόν τελείωσε ἡ λειτουργία ἄρχισαν μόνες τους νά χτυποῦνε οἱ καμπάνες πανηγυρικά, ὅλους τούς κατέλαβε φόβος καί δέος. Σταμάτησαν γιά λίγο οἱ καμπάνες καί ἄρχισαν πάλι νά χτυποῦνε τόσο ἁρμονικά πού ὅλοι ἐξέστησαν, ἔκαναν παράκληση στόν Ἅγιο Νικόλαο καί περίμεναν νά φανερωθεῖ κάτι θαυμαστό. Ἦρθαν καί οἱ προσκυνητές μέ τό πούλμαν καί τούς εἶπαν γιά τό θαυμαστό αὐτό γεγονός. Τό ἀπόγευμα τηλεφώνησε τόν Γέροντα Δωρόθεο ἡ κόρη τοῦ πατρός Ἰωάννη ἡ Μαρία, πού εἶχε ἔρθει εἰδικά στήν Ἄνδρο, γιά νά φέρει τ' ἄμφια τοῦ πατέρα της. Τά ἔφερε στό Μοναστήρι καί τά ὑποδέχτηκαν μέ χαρά ὅλοι οἱ προσκυνητές. Τέλεσαν ἀγρυπνία τό βράδυ καί τά ἔφεραν σέ προσκύνηση. Οἱ καμπάνες χτυποῦσαν στό Μοναστήρι τό πρωί ἀκριβῶς τήν ὥρα πού ἔμπαινε στό λιμάνι τό καράβι μέ τ' ἄμφια τοῦ Νεομάρτυρος.

Ἐμφανίσεις μετά τό θάνατό του

Οἱ ἐμφανίσεις τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰωάννου μετά τόν θάνατό του εἶναι πάρα πολλές.

Ἦταν παραμονές τοῦ Ἀγίου Νικολάου τό 1986 καί ὁ Γέροντας Δωρόθεος ἐτοίμαζε τό Μοναστήρι μαζί μέ μερικές γυναῖκες πού τόν βοηθοῦσαν ἀπό τό χωριό ἐκεῖ. Κάποια στιγμή εἶδαν τόν μακαριστό Ἰωάννη νά περπατᾷ στήν αὐλή καί νά ἔρχεται πρὸς τό μέρος τους ἀπό τήν ἀνοιχτή πόρτα στήν τράπεζα.

Ἐβαλαν ὅλοι τίς φωνές, γιατί ὅλοι τόν ἤξεραν στό χωριό καί τόν ἔλεγαν: παπά - Γιάννη. Καί τότε χάθηκε ἀπό μπροστά τους. Ὡσπου νά συνέλθουν ἀπό τό ξάφνιασμα ἦρθε ὁ ταχυδρόμος μ' ἓνα δέμα ἀπό τήν Ἑλβετία ὅπου μέσα ἦταν μία εἰκόνα τοῦ Ἀγίου σκαλιστή σέ ξύλο ἀπό Ὁρθόδοξους Ρώσους, πού τόν τιμοῦν ὡς Ἅγιο. Ὁ πατήρ Δωρόθεος ζήτησε νά μοιραστεῖ παντοῦ ἡ εἰκόνα Του καί νά γίνει γνωστό τό μαρτύριό του, ἡ Ὁρθόδοξη ὁμολογία του.

Τόν Φεβρουάριο τοῦ 1987 ὁ Γέροντας Δωρόθεος πῆγε στήν Ἑλβετία γιά ἐγχείρηση. Ἐνῶ μιλοῦσε μέ τούς πιστούς ἐκεῖ γιά τόν Ἅγιο καί τό μαρτύριό του, τόν εἶδαν νά τούς εὐλογεῖ καί νά χάνεται. Ὄταν εἶχαν λειτουργήσει μαζί μέ τόν Γέροντα Δωρόθεο καί ὅταν ἐξομολογήθηκε ὁ πατήρ Ἰωάννης, δώρισε τό πετραχήλι του ἐκεῖ στό Μοναστήρι. Ὄταν πῆγε στήν Ἑλβετία ὁ Γέροντας Δωρόθεος, ἓνα τμῆμα ἀπό τό πετραχήλι τοῦ Ἀγίου ἐσκόρπιζε ἄρρητη εὐωδία στους παρευρισκομένους ἐκεῖ.

Στήν Ἄνδρο σήμερα ζεῖ ὁ ἀδελφός τοῦ Ἀγίου μέ τήν οἰκογένειά του καί ἡ γερόντισσα μητέρα του, πού δέν ξέρει τίποτα

για τον παπά και τον θάνατό του. Στην Αμερική και στην Ρωσική Εκκλησία της διασποράς τιμάται ως Άγιος και έχουν εκδώσει και άσματος ακολουθία στον Άγιο. Τα γεγονότα και τις λεπτομέρειες του μαρτυρίου του τ' ανέφερε όλα στον Γέροντα Δωρόθεο ή κόρη του Μαρία.

Η μνήμη του τιμάται στις 19 Μαΐου και είναι παραμονή της εορτής του Αγίου Νικολάου, της ανακομιδής των Ίερων Λειψάνων του. Θα συνεορτάζεται μαζί με τον Άγιο Νικόλαο, γιατί από παιδί αγαπούσε πολύ τον Άγιο Νικόλαο.

Τήν Εύλογία Του νά έχουμε όλοι μας. Αμήν.

ΠΗΓΗ: http://www.pentapostagma.gr/2011/04/blog-post_8407.html#ixzz1Jszb1SGr

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ
ΤΗΛ. 2465021472 ΦΑΞ 2465023133
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΗΡΦΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ